

Vatikán oznámil, že blahoslavení Carlo Acutis a Pier Giorgio Frassati budú kanonizovaní v nedeľu 7. septembra 2025. Rozhodnutie oznámili po verejnom konzistóriu kardinálov, ktoré viedol nový pápež Lev XIV. v Apoštolskom paláci. Ide o významný krok, keďže Carlo Acutis sa stane prvým mileniálom, ktorého Cirkev vyhlási za svätého. Oboch svätcov spája hlboká viera a silné osobné svedectvo, ktoré dodnes oslovuje predovšetkým mladú generáciu, píše CNA.

Carlo Acutis (1991 – 2006), známy ako „digitálny evanjelizátor Eucharistie“, bol mladý Talian z Milána. Od útleho veku denne navštevoval svätú omšu a vytvoril digitálnu výstavu o eucharistických zázrakoch, ktorá obletela svet. Zomrel na leukémiu vo veku 15 rokov a obetoval svoje utrpenie „za pápeža a za Cirkev“. Druhý zázrak potrebný pre jeho kanonizáciu bol uznaný v roku 2024 – išlo o zázračné uzdravenie študentky z Kostariky po modlitbe pri jeho hrobe v Assisi.

Pier Giorgio Frassati (1901 – 1925), prezývaný „muž ôsmich blahoslavenstiev“, pochádzal zo severotalianskeho Turína. Bol študent, horolezec a dobrovoľník, ktorý pomáhal chudobným a chorým. Vstúpil do Spoločnosti sv. Vincenta de Paul a žil evanjelium v každodenných skutkoch lásky. Jeho životné motto „Verso l'Alto“ („Do výšin“) inšpiruje mladých kresťanov po celom svete. Ján Pavol II. ho blahorečil v roku 1990. Ich spoločné svätorečenie sa

uskutoční na Námestí sv. Petra v Ríme, kde sa očakáva účasť desaťtisícov mladých pútnikov. Pôvodné termíny ich kanonizácie oznámil ešte pápež František – Acutis mal byť vyhlásený za svätého 27. apríla 2025, na nedeľu Božieho milosrdenstva v rámci Jubilea tínedžerov, Frassati počas Jubilea mládeže od 28. júla do 3. augusta. Po smrti pápeža Františka 21. apríla však došlo k ich pozastaveniu. Nový pápež Lev XIV. sa rozhodol zjednotiť ich svätorečenie do jedného dátumu – 7. septembra 2025. Na tom istom konzistóriu Svätý Otec zároveň stanovil dátum 19. októbra 2025 ako deň kanonizácie ďalších siedmich blahoslavených. Sú nimi: Ignazio Choukrallah Maloyan – arménsky katolícky arcibiskup z Mardinu, mučeník z roku 1915 počas genocídy; Peter To Rot – laik a katechéta z Papuy-Novej Guiney, zavraždený v roku 1945 za vernosť Cirkvi; Vincenza Maria Poloniová – zakladateľka rehole Sestier služobníc milosrdenstva; Maria del Monte Carmelo Rendiles Martínezová – venezuelská rehoľníčka, zakladateľka rehole Sestier Jezuliatka; Maria Troncattiová – talianska saleziánka a misionárka v Ekvádore. Medzi novými svätými budú aj dvaja laici: José Gregorio Hernández Cisneros – venezuelský lekár, známy ako „lekár chudobných“, ktorý im poskytoval starostlivosť i financoval lieky, a Bartolo Longo – bývalý právnik a zakladateľ mariánskej svätyne v Pompejách, apoštol ruženca. www.tkkbs.sk

22. jún 2025
DVANÁSTA NEDEĽA CEZ ROK

Resp.: Za tebou prahne moja duša, Pane, Bože môj.

Jedným z fenoménov tejto doby je reklama. Nachádzame ju všade. Na internete nedočítate pokojne článok, aby vás nevyrušilo množstvo reklám. Takmer každá niečo ponúka. Zrejme niet taká, ktorá hovorí, že vám chce niečo zobrať. Človek sa vo všeobecnosti bojí, že niečo stratí. Nechceme strácať, ťažko je nám zapierať sa, prinášať obety. A predsa nás život stále o niečo oberá. Postupne prichádzame o mladosť, o fyzické sily, o čas...

Strácať, aby sme získali

Je to zákonitosť života na zemi. Lenže človek, ktorý nie je ochotný sa ničoho vzdať, zároveň nie je schopný ani myslieť na iného a teda ani milovať druhých. Predmetom jeho lásky je len on sám. Takáto láska potom nie je zdravá. My sme dnes počuli v evanjeliu, ako sa Ježiš pýta svojich učeníkov, za koho ho pokladajú ľudia. Dostáva rôzne odpovede. Ľudia chápali, že Ježiš nie je niekto „obyčajný“. Počúvali jeho slová, videli mocné skutky, uzdravenia a vzkriesenia mŕtvych. Bolo im jasné, že to musí byť Boží muž, najskôr asi prorok, poslaný Bohom Apoštol Peter, na rovnakú otázku odpovedá: „Ty si

Mesiáš“, čiže Záchranca. Ježiš proti tomu neprotestuje. No zároveň Petrovi a ostatným učeníkom ukazuje, ako naplní svoje mesiášske poslanie: „Syn človeka bude trpieť a zabijú ho...“ A nielen to. Hneď aj dodáva, že s prenasledovaním, krížom a utrpením, ba dokonca i smrťou pre vieru v Ježiša musí počítať každý jeho učeník. Každý, kto chce Krista naozaj nasledovať. Môžeme sa pýtať, či teda máme vyhľadávať utrpenie, bolesť, trápenie a kríž? Nie je to zvrátené, žeby sme túžili v živote po bolesti a ťažkosti? Iste je to tak. Avšak zároveň máme skúsenosť, že trápenie, problémy, kríže a straty si v živote nachádzajú nás. Či chceme, alebo nie. Dokonca zisťujeme, že čím sa snažíme byť dobrými k druhým, úprimnými, odpúšťajúcimi a čím viac sa snažíme nesebecky milovať, tým viac nás to stojí a tým je kríž od druhých ťažší. Je to paradox, ale práve toto je Ježišova cesta. Čím viac miloval, tým väčší bol kríž a nakoniec aj utrpenie a smrť. Lenže prišlo aj zmŕtvychvstanie...Keď teda chceme mať podiel na Ježišovom živote, musíme nastúpiť aj na jeho cestu prijatia kríža.

Štefan Albičuk, dekan